Lieta Nr. K 40-0200-16, 11250039515

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ventspilī 2017. gada 30. janvārī

Ventspils tiesa: tiesnese Olga Macpane
piedaloties prokurorei Dacei Kronbergai
un aizstāvei, advokātei Agitai Šamai

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā apsūdzēts /pers. D/, personas kods /personas kods/, noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā, un

k o n s t a t ē j a

/pers. D/ tīši nodarīja vieglu miesas bojājumu.

2015. gada 24. jūnijā ap plkst. 19.30, pirmstiesas procesā precīzi nenoskaidrotā laikā /pers. D/ kā pasažieris sēdēja automašīnā „VW Multivan" ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, kura tika vadīta pa /iela/Kuldīgā. Tiekot līdz mājai Nr. /numurs/, vadītājs automašīnu apturēja un /pers. D/ no tās izkāpa, piegāja pie automašīnas „Mitsubishi Lancer". Tās priekšējā blakussēdētāja krēslā sēdēja /pers. E/, kurš redzot, ka tiek iesists viņa draugam, izkāpa no automašīnas un nolūkā noskaidrot konflikta iemeslu devās pie /pers. D/, jo viņš agresīvā tonī runāja ar /pers. E/ draugiem.

Kad /pers. E/ bija piegājis pie /pers. D/, /pers. D/ tīši, atriebības motīvu vadīts, nolūkā nodarīt miesas bojājumus vienu reizi ar dūri iesita /pers. E/ pa muti. Saņemtā sitiena rezultātā /pers. E/ nokrita zemē un /pers. D/ ar rokām žņaudza viņu kakla rajonā, bet pēc tam palaida vaļā. Kad /pers. E/ atkal piecēlās kājās, /pers. D/ tīši, atriebības motīvu vadīts, nolūkā nodarīt miesas bojājumus ar dūri ne mazāk kā divas reizes iesita /pers. E/ pa muti. Saņemto sitienu rezultātā /pers. E/ atmuguriski nokrita zemē un zaudēja samaņu.

/pers. D/ darbību rezultātā cietušajam /pers. E/ tika nodarīti viegli miesas bojājumi – zemādas hematomas augšlūpas rajonā un apakšlūpas rajonā, asinsizplūdumi zem gļotādas mutes dobumā 11., 21. zobu rajonā, augslējās, 11. zoba saknes lūzums, 21. zoba mežģījums, kas izraisīja vispārējo darbspēju nenozīmīgu paliekošu zaudējumu 5 procentu apmērā.

Ar savu rīcību /pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ sevi par vainīgu izvirzītajā apsūdzībā neatzina un liecināja, ka 2015. gada 24. jūnijā kopā ar /pers. F/ braucis no Lauktehnikas Kuldīgā, no mugurpuses braucis tēvs. Kad uzbraukuši /iela/daļā, kur sākas asfalts, labajā ceļa pusē stāvējusi mašīna, otrā ceļa pusē uz trotuāra un pie soliņa stāvējuši jaunieši. /pers. F/, uzbraucot uz trotuāra, pabraucis šai automašīnai garām. Dzirdējis, ka jaunietis, kurš sēdējis mašīnā, kaut ko bļāva. Pabraucot garām, /pers. F/ teicis, ka viņš spogulī redz, kā tas jaunietis rāda vidējo pirkstu. /pers. F/ atgriezies atpakaļ, piebraucis pie automašīnas tā, ka automašīnas atradās viena otrai pretī ar skatu - šoferis pret šoferi. Pats sēdējis blakussēdētāja vietā soliņa pusē un dzirdējis, ka /pers. F/ jaunietim prasa vai to rādīja, bet viņš ar rupjiem vārdiem teicis, lai pazūd un tad lamājoties teicis /pers. F/, lai viņš izkāpj ārā. Pēc tam sajutis, ka uz rokas uzlīst ūdens, un pa logu ieraudzījis, ka blakus stāv jaunietis ar skrujļainiem matiem, viņam rokās bijusi "Sprite" pudele. Prasījis vai ūdeni uzlējis viņš un vai speciāli to darījis. Jaunieši sākuši ņirgāties, tad kāpis ārā no mašīnas, jo gribējis noķert jaunieti ar skrujļainiem matiem un iesist viņam par šādu rīcību. Pa to laiku bija piebraucis tēvs un tā kā bija piebraucis vēl viens busiņš, /pers. F/ pabraucis uz priekšu, lai to palaistu.

Kamēr mēģinājis jaunieti ar skrujļainajiem matiem noķert, /pers. E/ izlēcis no mašīnas, apskrējis tai apkārt un no mugurpuses iesitis, kā rezultātā nokritis un uz brīdi zaudējis samaņu, bijis apdullis. Tad iespēris viens jaunietis, iespējams, ar skrujļainajiem matiem un /pers. E/. Kad /pers. E/ spēris, saķēris viņa kāju, viņš nokritis un abi lauzušies. Tad, kad viņu saķēris, tad vienīgais, ko varējis izdarīt, bija viņu sagrābt un žņaugt, kamēr jutis, ka viņš vairāk nepretojas. Pēc tam viņu atlaidis un pats piecēlies kājās. Kad /pers. E/ divi puikas bija piecēluši kājās, ar viņiem bijis arī šoferis, un tā kā nevarējis zināt vai viņi gribēs sist, tad arī vienu reizi iesitis /pers. E/ un viņš nokritis. Šoferim arī iesitis, taču nevis tad, kad viņš atradās mašīnā, bet gan, kad viņš bija izkāpis ārā no mašīnas, kas bija pēc /pers. E/ žņaugšanas. Pēc sitiena šoferis atsities pret mašīnas pārsegu. Pirmais iesitis cietušais un viņam pēc tam sitis un žņaudzis aizstāvoties.

Cietušais/pers. E/ liecināja, ka 2015. gada 24. jūnijā kopā ar draugiem /pers. I/, kurš bija pie stūres, /pers. J/, /pers. K/ un /pers. L/ devušies ar automašīnu no Ventspils uz Kuldīgu. Kuldīgā piebraukuši pie /pers. M/, kurš dzīvo uz /iela/, tur satikušies ar pārējiem draugiem. /pers. I/ izkāpis ārā, viņa vietā iesēdies /pers. J/, bet pats palicis pasažieru sēdvietā. Kamēr pārējie pie soliņiem sarunājušies, piebraucis zaļas krāsas busiņš, piestājis blakus mašīnai un šoferis jautājis /pers. J/, kāpēc viņš rādījis vidējo pirkstu, ko /pers. J/ nebija darījis. Kad piebraukusi vēl viena mašīna, /pers. J/ teicis, lai ar busiņu pabrauc tālāk, ko arī vadītājs izdarījis. Pēc tam no busiņa izkāpuši divi vīrieši un pienākuši pie mašīnas, viens no vīriešiem bijis apsūdzētais /pers. D/. /pers. J/ atvēris logu un saņēmis sitienu, bet kurš no vīriešiem sitis, neatceras. Kamēr pats kāpis ārā no mašīnas, lai noskaidrotu kāpēc konflikts vispār sācies, /pers. J/ tikmēr saņēmis vēl vienu sitienu, viņam iesitis /pers. D/, un viņš nokritis. Pēc tam /pers. D/ agresīvi gājis virsū /pers. L/. Kad piegājis pie /pers. D/ un prasījis kas par lietu, viņš, neko nesakot, iesitis ar dūri pa seju. Sitiena rezultātā nokritis zemē, iespējams, nokrituši abi, un tad /pers. D/ uzkāpis virsū no mugurpuses un sācis ar elkoņa locītavu žņaugt kaklu. Tad zaudējis samaņu un nākamais, ko atceras, ka bija piecēlies un /pers. D/ vēlreiz divas reizes iesitis ar dūri pa seju mutes rajonā. Kad attapies, draugi aizveduši uz slimnīcu, kur tikuši konstatēti miesas bojājumi - zilums ap kaklu, divi izsisti zobi, kur viens bijis mežģīts, bet otrs lauzts pie saknes, un smadzeņu satricinājums.

Cietušā pirmstiesas procesā sniegtā liecība un iesniegums par noziedzīgo nodarījumu tiesas sēdē tika nolasīti. 2016. gada 24. jūnijā plkst. 20.12 /pers. E/ savā iesniegumā policijai norādīja (1. sējuma 9. lapa), ka šajā dienā kopā ar /pers. J/ un /pers. I/ ar automašīnu „Mitsubishi Lancer" atbraukuši no Ventspils uz Kuldīgu, automašīnu apstādinājuši /iela/galā. Kad /pers. J/ sēdējis vadītāja vietā, bet pats viņam blakus, piebraucis baltas krāsas busiņš un tā vadītājs prasījis, kāpēc /pers. J/ rādījis viņiem "fakuci". Vadītājs bija tievs, bet viņam blakus busiņā bijis vēl viens vīrietis – būdīgākas miesasbūves un

garāka auguma. Kad vadītājs pienācis pie šofera puses loga, ko /pers. J/ bija noskrūvējis uz leju, vadītājs pajautājis, kas tur īsti ar to vidējā pirksta rādīšanu ir un ar dūri iesitis /pers. J/ pa seju. Kad izkāpis no mašīnas un pajautājis busiņa pasažierim, tas bijis svešs vīrietis, kas ir noticis un kāpēc tā tiek darīts, viņš, neko neatbildot, iesitis ar dūri pa seju, tieši pa muti. No sitiena nokritis uz ceļa braucamās daļas ar seju uz leju un tad vīrietis, apliekot roku, sācis žņaugt, un vienu brīdi trūka elpas un zaudējis samaņu. Kad samaņu atguvis, busiņa un vīriešu vairs nav bijis. Pēc sitiena uzreiz sajutis, ka kaut kas nav kārtībā ar zobiem, arī tecējušas asinis. Abi ar /pers. J/ devušies uz slimnīcu, kur tika konstatēts, ka priekšā augšā ir nolauzti divi zobi un uz kakla bijušas redzamas žņaugšanas pēdas. Miesas bojājumu nodarīšana notikusi ap plkst. 19.30.

2016. gada 2. jūlijā /pers. E/ liecināja (1. sējuma 11.-13. lapa), ka 2015. gada 24. jūnijā kopā ar draugiem /pers. I/, kurš bija pie stūres, /pers. J/, /pers. K/ un /pers. L/ ap plkst. 19.00 atbraukuši no Ventspils uz Kuldīgu, veduši /pers. K/ pie draugiem /iela/. Satikušies un parunājuši ar draugiem /pers. O/, /pers. M/, /pers. P/ un /pers. R/. Tad abi ar /pers. J/ iesēdušies atpakaļ automašīnā - /pers. J/ pie stūres, bet pats pasažieru priekšējā sēdeklī. Pēc brīža blakus piebraucis gaišas krāsas busiņš, kurā bijuši divi vīrieši – pie stūres – īsa auguma, smalkas miesasbūves, bet pasažiera sēdeklī – būdīgs vīrietis. Šoferis prasījis /pers. J/, kāpēc viņš rādījis viņam rokas vidējo pirkstu. /pers. J/ atbildējis, ka neko nav rādījis un teicis, lai ar busiņu pabrauc uz priekšu un palaiž aizmugurē piebraukušo automašīnu, ko viņi izdarījuši.

Pēc tam abi vīrieši izkāpuši no busiņa un šoferis pienācis pie /pers. J/, kurš bija atvēris logu, un iesitis viņam ar dūri pa seju. Uzreiz kāpis ārā no mašīnas, redzējis, ka busiņa pasažieris kaut ko agresīvi runā pie soliņa. Gājis pie draugiem, prasījis kas notiek, bijis nedaudz aiz muguras busiņa pasažierim, un viņš tajā brīdī pagriezies un ar labās rokas dūri ne mazāk kā divas reizes iesitis tieši pa muti. No sitieniem zaudējis samaņu un, iespējams, nokritis pie zemes. Nākamais, ko atceras, bija tas, ka bijis četrrāpus uz ceļiem un vīrietis, kurš bija iesitis, no aizmugures ir apņēmis ar savu elkoni kaklu un žņaudz, un no tā zaudējis samaņu. Kad atguvis samaņu, vīriešu vairs nav bijis, jutis, ka ir iedauzīti uz iekšu priekšējie zobi, bijusi pārsista lūpa, bijis stīvs un sāpējis kakls. /pers. I/ aizvedis mājās, pēc tam ar /pers. J/ un /pers. L/ devušies uz Kuldīgas slimnīcu, kur konstatēja priekšzoba lūzumu un galvas smadzeņu satricinājumu.

Pēc iesnieguma un liecības nolasīšanas cietušais norādīja, ka neatceras kurš pirmo reizi iesita /pers. J/, bet bijis arī otrais sitiens, ko izdarījis apsūdzētais /pers. D/.

Liecinieks/pers. J/ liecināja, ka 2015. gada 24. jūnijā pēc Jāņu svinēšanas Ventspilī ar draugiem atbraucis uz Kuldīgu. Automašīnu novietojuši /iela/pie /pers. M/ mājas, tur satikušies ar pārējiem draugiem – /pers. O/, /pers. R/, /pers. P/. Kad no mašīnas izkāpis /pers. I/, kurš bija šoferis, apsēdies priekšā šofera vietā blakus /pers. E/. Tad blakus piebraucis busiņš, atvēries logs un šoferim blakus sēdošais vīrietis vaicājis vai ir rādītas nepiedienīgas zīmes, uz ko atbildējis noraidoši. Tad busiņš, lai palaistu citu mašīnu, piebraucis priekšā, apstājies un no tā izkāpuši divi vīrieši. Atvēris logu un viens no vīriešiem ar dūri iesitis pa degunu. Par to, kas sita, ir norādījis atpazīšanā policijā, taču nevar pilnīgi droši apgalvot, ka tā ir tā persona. Pēc sitiena saņemšanas izkāpis ārā no mašīnas un tad saņēmis otru sitienu, no kura krītot sasitis galvu pret mašīnu un zaudējis samaņu. Liekas, ka pirmajā reizē sita tas pats vīrietis, kas otrajā reizē. Kā /pers. E/ tika nodarīti miesas bojājumi nav redzējis, jo bija zaudējis samaņu.

Liecinieka pirmstiesas procesā sniegtā liecība un iesniegums par noziedzīgo nodarījumu tiesas sēdē tika nolasīti. 2016. gada 24. jūnijā plkst. 20.59 /pers. J/ savā iesniegumā policijai norādīja (1. sējuma 25. lapa), ka šajā dienā kopā ar /pers. E/, /pers. I/ atbraukuši no Ventspils, kur svinējuši Līgo svētkus, uz Kuldīgu. Tā kā zinājuši, ka /iela/uz soliņa atpūšas kopīgie draugi, nolēmuši pie viņiem piebraukt aprunāties un tad braukt uz mājām. Ap plkst. 19.30 bijuši Kaļķu ielā uz stūra iepretī dzīvojamai mājai, braukuši ar automašīnu "Mitsubishi Lancer", ko vadījis /pers. I/. /pers. I/ izkāpis no automašīnas un devies pie soliņa parunāt ar /pers. L/, /pers. M/, pats kopā ar /pers. E/ palikuši sēdēt automašīnā. Pēc tam braucis baltas krāsas "Volkswagen" busiņš un tā vadītājs teicis, ka viņam rādīts vidējais pirksts, taču tā nav bijis. Atskrūvējis vaļā šofera puses loga stiklu un busiņa šoferis pienācis klāt. Kad gribējis pajautāt, kas ir ar tā vidējā pirksta rādīšanu, tad viņš vienu reizi ar kreisās rokas dūri iesitis pa labo vaigu un devies prom. Pēc tam kāpis laukā no mašīnas, jo tad no tās kāpis ārā /pers. E/, lai noskaidrotu, kādēļ tika iesists. Busiņa blakussēdētājs iesitis ar dūri /pers. E/ un tad viņš ticis arī žņaugts, bet vai viņu žņaudza tas pats vīrietis, kurš viņam iesita, nevar pateikt.

2016. gada 2. jūlijā /pers. J/ liecināja (1. sējuma 32.-33. lapa), ka 2015. gada 24. jūnijā kopā ar /pers. I/, /pers. E/, /pers. K/ un /pers. L/, pie stūres bijis /pers. I/, no Ventspils atbraucis uz Kuldīgu, ar automašīnu piebraukuši pie /pers. M/ mājas /iela/. Kad /pers. I/ izkāpis, iesēdies viņa vietā, /pers. E/ apsēdies blakus pasažiera vietā. Pie /pers. M/ mājas uz soliņa sēdējuši /pers. R/, /pers. M/, /pers. P/ un /pers. O/. Ar /pers. E/ un /pers. L/ palikuši automašīnā, bet pārējie pie soliņiem runājušies. Pēc brīža ar automašīnu piebraukuši divi nepazīstami vīrieši, viens no viņiem prasījis, kāpēc viņam rādot rokas vidējo pirkstu. Atbildējis, ka neko nav rādījis, vēl par kaut ko sarunājušies, taču alkohola reibuma dēļ to neatceras. Neko tādu, kas varētu veicināt konfliktu, nav teicis.

Tad no mugurpuses piebraukusi kāda mašīna, kas nav varējusi tikt garām, tāpēc pateicis šoferim, lai palaiž to garām. Vīrietis palaidis garām šo mašīnu un netālu apstājies. Pēc tam no automašīnas izkāpuši un pienākuši divi vīrieši, no kuriem viens, neko nesakot, ar labās rokas dūri vienu reizi iesitis pa sejas kreiso pusi. Pēc tam izkāpis ārā no mašīnas un tajā brīdī tas pats vīrietis vienu reizi ar dūri iesitis pa sejas labo pusi, no kā zaudējis samaņu un krītot sasitis galvu pret mašīnu. Tālāk atceras visu tikai no brīža, kad kopā ar /pers. E/ gājis uz slimnīcu. Ņemot vērā, ka notikuma rezultātā guvis sejas sasitumu un būtiski miesas bojājumi netika nodarīti, nevēlas tikt atzīts par cietušo kriminālprocesā, taču vēlas, lai vainīgā persona tiktu saukta pie likumā paredzētās atbildības.

Pēc iesnieguma, liecības un protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (1. sējuma 34.-35. lapa) nolasīšanas, liecinieks paskaidroja, ka neatceras, kurš viņam iesita, ka sākotnēji šķitis, ka sita šoferis, taču to nevar apgalvot.

Liecinieks/pers. M/ liecināja, ka 2015. gadā dienu pēc Jāņiem netālu no savas dzīvesvietas - mājas /adrese/ saticies ar saviem draugiem. Visus nevar nosaukt, kāds bija atbraucis ar automašīnu, taču atceras, ka bija /pers. E/, /pers. L/ un /pers. P/. /pers. L/ paprasījis padzerties, tādēļ aizgājis mājās un iznesis pudeli ar ūdeni. Tā kā pudeli /pers. L/ pametis uz otru ielas pusi, tā metiena rezultātā ieplīsusi. Pēc tam pārgājis pāri ielai un sarunājies ar /pers. P/, kad piebraucis busiņš un tad notikusi saruna ar tiem, kas atradušies automašīnā. Tālāk notikušajam nav pievērsis uzmanību, jo nodomājis, ka tie kādi pazīstamie. Pēc tam redzējis tikai to brīdi, ka /pers. E/, kas atradies pāris soļus tālāk, iesit apsūdzētais un viņš nokritis zemē. Tad redzējis, ka /pers. E/ ir pārsists deguns. Pēc tam, kad apsūdzētais un otrais vīrietis, ar kuru viņš bija kopā, aizbraukuši, iegājis mājā pēc salvetēm, un tad visi aizbraukuši prom.

Liecinieka pirmstiesas procesā sniegtā liecība tiesas sēdē tika nolasīta. 2016. gada 7. augustā /pers. M/ liecināja (1. sējuma 37.-38. lapa), ka 2015. gada jūnijā, nākamajā dienā pēc Jāņiem atradies savā dzīvesvietā un pie mājas laukā uz soliņa sēdējuši /pers. P/, /pers. R/ un citi jaunieši, vēl ar mašīnu bija atbraukuši /pers. E/, /pers. I/, /pers. J/ un /pers. L/. Izgājis ar viņiem parunāties, bet pēc tam iegājis atpakaļ mājā pēc ūdens. Ūdeni ielējis pudelē, iznesis ārā un metis to /pers. L/, kurš pudeli nav noķēris, un tā nokritusi zemē un ieplīsusi. Kad /pers. L/ no pudeles dzēris, no tās izšļācies ūdens un tieši tajā brīdī garām braucis gaišas krāsas busiņš. Šis busiņš pabraucis garām automašīnai, ar kuru bija atbraukuši draugi, un apstājies, no tā izkāpuši divi vīrieši. Viens no viņiem bijis īsa auguma, tievs, bet otrs – būdīgs, pagara auguma.

Būdīgais vīrietis uzreiz piegājis pie /pers. J/, kurš sēdējis mašīnā šofera vietā, un prasījis, kāpēc viņš piedzēries sēž mašīnai pie stūres. /pers. J/ viņam neko nav atbildējis, bet būdīgais vīrietis ar kulaku caur atvērto mašīnas logu iesitis viņam pa degunu. /pers. E/, to redzot, no aizmugures gājis klāt būdīgajam vīrietim, kurš pagriezies un sācis /pers. E/ sist. /pers. E/ sitis pretī, un tad abi nokrituši pie zemes. Uz zemes būdīgais vīrietis no aizmugures sācis žņaugt /pers. E/, taču viņam izdevies izrauties. Tad abi ar /pers. E/ piecēlušies un vīrietis vēl ne mazāk kā divas reizes iesitis /pers. E/ pa seju, no kā viņš zaudējis samaņu. Otrs vīrietis pa to laiku it kā centās uzsākt kautiņu, taču viņam tas nav izdevies. Sapratis, ka vīrieši kaujas tāpēc, ka /pers. L/ uzlēja

viņu automašīnai ūdeni, jo neviena cita iemesla kautiņam nebija. Beigās abi vīrieši aizbraukuši prom.

Pēc liecības nolasīšanas liecinieks norādīja, ka tiesas sēdē par lietas apstākļiem liecināja to, ko pats bija redzējis, bet pirmstiesas procesā izstāstījis arī to, ko bija uzzinājis no draugiem, jo domājis, ka jāstāsta visu, kas ir zināms.

Liecinieks /pers.O/liecināja, ka 2015. gadā dienu pēc Jāņiem ar draugiem /pers. P/, /pers. M/, /pers. R/ sēdējis uz soliņa /iela/galā pie /pers. M/ mājas. Pēc tam ar automašīnu "Mitsubishi" piebraukuši /pers. J/, /pers. K/, /pers. E/ un /pers. I/. Visi mierīgi runājušies, līdz garām no pilsētas puses braucis gaiši zaļas krāsas busiņš un /pers. L/ no pudeles tam uzšļakstījis ūdeni. Busiņš apstājies, no tā izkāpuši divi vīrieši, un domstarpību dēļ laikam sākuši kauties. Lielākais no viņiem, tas bijis apsūdzētais, iesitis /pers. J/, kurš mašīnā sēdējis ar atvērtu logu, ar dūri pa seju. Tad /pers. J/ izkāpis ārā un vīrietis viņam iesitis otrreiz, viņš nokritis zemē un sasitis galvu pret mašīnu. Tad viņš gājis uz /pers. L/ pusi, gribējis viņu sist. /pers. E/ licis viņam pagriezties, noskaidrot situāciju. /pers. E/ mēģinājis apstādināt apsūdzēto, vienu reizi viņam iesitis un viņš /pers. E/ iesitis ar roku pa seju. /pers. E/ nokritis zemē un tad apsūdzētais viņu žņaudzis. Kad viņš beidza /pers. E/ žņaugt, abi piecēlušies, kas notika tālāk neatceras. Kurš palīdzēja /pers. E/ piecelties pēc žņaugšanas nevar pateikt, tāpat neredzēja pēc žņaugšanas kurš iesita, sišanu zemē neredzēja.

Liecinieks apstiprināja pirmstiesas procesā sniegto liecību, kas tiesas sēdē tika nolasīta. 2016. gada 8. jūlijā /pers. O/ liecināja (1. sējuma 45.-46. lapa), ka 2015. gada jūnijā, dienu pēc Jāņiem bijis /iela/kopā ar draugiem /pers. P/, /pers. M/, /pers. R/, sēdējuši uz soliņa un sarunājušies. Tad ar automašīnu atbraukuši /pers. K/, /pers. E/, /pers. I/, /vārds/ un /vārds/, kuriem uzvārdus nezina. Sākumā visi izkāpuši, tad /vārds/iekāpis atpakaļ mašīnā pie stūres. /pers. M/ no mājām pudelē iznesis ūdeni un pametis to /vārds/. Pudele nokritusi un tai saplīsis dibens. Kad /vārds/to paņēmis un dzēris ūdeni, ūdens izšļācies tieši tajā brīdī garām braucošajam "Volkswagen" busiņam zaļā krāsā, ielijis arī salonā, jo logs bijis vaļā. Busiņš apstājies un pasažiera sēdeklī esošais vīrietis teicis /vārds/, kāpēc viņš laistās, viņš atbildējis, ka tas bijis nejauši. Tad busiņš pabraucis tālāk un apstājies, no tā izkāpuši divi vīrieši, viens smalkas miesasbūves, otrs – būdīgs, garāka auguma. Būdīgais piegājis pie /vārds/un paprasījis, ko viņš sēž pie stūres, un tad caur logu iesitis viņam ar dūri pa degunu. Pēc tam šis vīrietis gājis pie /vārds/, lai sistu un /pers. E/ piegājis pie viņa, lai nomierinātu, taču būdīgais vīrietis iesitis viņam ar dūri pa seju.

Būdīgais vīrietis gājis uz /vārds/pusi, /vārds/centies viņu atturēt un abi saķērušies un nokrituši pie zemes. Pēc tam būdīgais vīrietis no aizmugures apliekot elkoni ap /vārds/kaklu, viņu sācis žņaugt, mirkli turējis, tad palaidis vaļā. /vārds/palicis uz zemes, bet vīrietis gājis virsū pārējiem. Kad /vārds/piecēlies, vīrietis atkal gājis pie /vārds/, bet tad atkal aizgājis pie /vārds/, kurš viņam iesitis un tad vīrietis divas reizes ar dūri iesitis pa seju – pa muti un /vārds/nokritis un zaudējis samaņu. Pēc tam ar /pers. R//pers. E/ piecēluši. Būdīgais vīrietis aizgājis pie /vārds/, kurš bija izkāpis no mašīnas, un ar dūri iesita viņam pa degunu. Pēc tam abi vīrieši iekāpuši busiņā un aizbraukuši. Pēc tam aizbraukuši arī /pers. E/, /pers. I/, /vārds/un Imants. /vārds/būdīgajam vīrietim iesitis, lai aizstāvētos, viņš bija nedaudz lietojis alkoholu, taču nav bijis agresīvs. Tāpat neviens no jauniešiem nav bijis agresīvs un nav darījis neko, lai izraisītu konfliktu ar vīriešiem.

Liecinieks/pers. R/ liecināja, ka 2015. gada vasarā pēc Jāņiem, cik atceras kopā ar /pers. P/, /pers. K/ un /pers. M/ atradušies Kuldīgā pie soliņa pretī /pers. M/ mājai. Pēc tam piebraukuši /pers. J/, /pers. E/ un /pers. I/, turpat pie /pers. M/ mājas novietojuši mašīnu. /pers. J/ un /pers. E/ palikuši sēdēt mašīnā, bet pārējie izkāpuši. /pers. J/ bija pie stūres, bet /pers. E/ blakus. /pers. L/ gribējis padzerties un /pers. M/ iznesis ūdens pudeli. Metot pudeli, tās apakša saplīsusi un, kad /pers. L/ to paņēmis un saspiedis, no tās izšļācies ūdens un uzlijis tieši tad garām no pilsētas puses braucošajam zaļas krāsas busiņam. Busiņš apstājies, kāds caur logu kaut ko pateicis un tad pabraucis pāris metrus uz priekšu. Tad no busiņa izkāpis blakussēdētājs un piegājis klāt pie mašīnas, /pers. J/ atvēris logu, un vīrietis caur logu viņam iesitis. Tad /pers. E/ ar /pers. J/ izkāpuši ārā un /pers. J/ tas pats vīrietis, kas iesita pirmo reizi, iesitis vēlreiz. /pers. J/ nokritis pie mašīnas un tad vīrietis sācis sists /pers. E/, pa kurieni viņam trāpīja, nav redzējis. /pers. E/ gulējis zemē, bija zaudējis samaņu. Palīdzējis /pers. E/ piecelties, viņam bijis iesists uz iekšu zobs, iesēdinājis viņu mašīnā, lai brauktu uz slimnīcu.

Liecinieks apstiprināja pirmstiesas procesā sniegto liecību, kas tiesas sēdē tika nolasīta. 2015. gada 6. jūlijā /pers. P/ liecināja (1. sējuma 53.-54. lapa), ka 2015. gada 24. jūnijā ap plkst. 16.00 bijis /iela/uz soliņiem pie /pers. M/ mājas kopā ar /pers. O/, /pers. M/ un /pers. P/. Tad ar mašīnu piebraukuši /pers. I/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. E/, /pers. J/. Visi izkāpuši, bet /pers. E/ un /pers. J/ apsēdušies mašīnā, /pers. J/ šofera vietā. /pers. M/ iznesis /pers. L/ no mājas ūdens pudeli padzerties, metis to viņam. Pudele saplīsusi un, kad /pers. L/ dzēris, no tās izšļācies ūdens un uzšļācies tajā brīdī garām braucošajam "Volkswagen" busiņam. Busiņš pabraucis uz priekšu, apstājies un no tā izkāpuši divi vīrieši – šoferis – īsa auguma, smalkas miesasbūves un pasažieris – lielākas miesasbūves. Pasažieris piegājis pie mašīnas un caur logu ar dūri iesitis /pers. J/ pa seju. Tad viņš gājis pie /pers. L/, gribējis sist, bet no mašīnas izkāpis /pers. E/ un gājis pie šī vīrieša, prasījis, kas viņam ir. Tajā brīdī vīrietis pagriezies pret /pers. E/ un vienu reizi iesitis viņam ar dūri pa seju. Tad abi bijuši uz zemes un vīrietis no aizmugures saķēris /pers. E/, aplicis viņam ap kaklu roku un žņaudzis viņu, tad palaidis vaļā. Tad /pers. J/ bija izkāpis no mašīnas un vīrietis gājis pie viņa. Kad abi ar /pers. I/ /pers. E/ piecēluši, to redzot, vīrietis vēlreiz pienācis pie viņa un iesitis ar dūri pa seju mutes rajonā, no kā viņš nokritis. Pēc tam vīrietis piegājis pie /pers. J/ un iesitis viņam ar roku pa seju, kā rezultātā viņš atmuguriski nokritis un atsitis galvu pret mašīnas pārsegu. Tad vīrieši iekāpuši busiņā un aizbraukuši. Šos vīriešus nekad agrāk nebija redzējis, neviens no jauniešiem nebija neko darījis, lai izraisītu konfliktu ar viņiem.

Liecinieks/pers. P/ liecināja, ka 2015. gada 24. jūnijā pēcpusdienā Kuldīgā sēdējis uz soliņa pie /pers. M/ mājas kopā ar /pers. O/, /pers. M/ un /pers. R/. Iespējams /pers. R/ piezvanījis /pers. J/, kurš brauca no Ventspils, un sarunājis satikties. Tad no Lauktehnikas puses atbraukuši /pers. K/, /pers. E/, /pers. J/ un /pers. I/. Pēc tam no pilsētas puses piebraucis zaļš busiņš, no kura izkāpuši divi vīrieši, no kuriem viens bijis liels, būdīgs, bet otrs maza auguma, vidējas miesasbūves. Pēc tam pēkšņi sācies kautiņš. To brīdi, kad /pers. E/ nokļuva zemē, nav redzējis. Būdīgais nācis un kas pirmais pagadījies, tam sācis sist. Pirmais liekas /pers. L/ dabūjis un /pers. E/ gājis skatīties un noskaidrot, kas notiek, un tad, neko nesakot, lielais vismaz trīs reizes iesitis /pers. E/ pa galvu, un no sitieniem /pers. E/ nokritis zemē bezsamaņā. Notikusi arī žņaugšana. Tāpat būdīgais vīrietis kādas divas reizes arī /pers. J/ iesitis pa galvu.

Liecinieka pirmstiesas procesā sniegtā liecība tiesā tika nolasīta. 2015. gada 20. augustā /pers. P/ liecināja (1. sējuma 61.-62. lapa), ka 2015. gada 24. jūnijā bijis kopā ar /pers. O/, /pers. R/. /pers. K/, /pers. E/, /pers. I/ un /vārds/atbraukuši vēlāk. Sazvanījuši /pers. M/, lai iznes ūdeni, un viņš iznesis no savas mājas ūdens pudeli, kuru iedevis /vārds/. /vārds/nejauši uzlējis ūdeni tajā brīdī garām braucošajam zaļas krāsas busiņam. Busiņā bija divi vīrieši un pasažieru pusē esošais vīrietis izliecies pa logu, prasījis /vārds/, kāpēc viņš laistās ar ūdeni. Tad busiņš pabraucis uz priekšu, apstājies un abi vīrieši izkāpuši. Viens no vīriešiem bija maza auguma, otrs – pagara auguma, būdīgs. Abi vīrieši pienākuši klāt un būdīgais vīrietis ne mazāk kā trīs reizes iesitis /vārds/, pēc tam piegājis /pers. E/, lai palīdzētu /vārds/un tajā brīdī būdīgais vīrietis ne mazāk kā četras reizes iesita /pers. E/.

Pēc tam viņš /pers. E/ no aizmugures sācis žņaugt, apliekot ap kaklu savu elkoņa locītavu, kā rezultātā viņš zaudējis samaņu. Tālāk būdīgais vīrietis piegājis pie /pers. J/, kurš bija mašīnā šofera puses sēdeklī, prasījis, ko viņš sēž dzērumā pie stūres, un ne mazāk kā divas reizes iesita ar dūri pa seju. Šķiet, ka būdīgais vīrietis izvilka no mašīnas /pers. J/ un tad iesita vēl vienu reizi. Pēc tam vīrieši aizbraukuši. Vīriešus iepriekš nebija redzējis un tos neviens nepazina, neviens no jauniešiem nebija radījis nekādu iemeslu, lai sāktos kautiņš. Vīrieši paši nezināmu iemeslu dēļ uzsākuši kautiņu. Mazākā auguma vīrietis lamājies un arī ar dūrēm vicinājies, taču nevienam nav iesitis.

Liecinieks apstiprināja šo liecību, vienīgi precizējot, ka būdīgais vīrietis /pers. L/ nav iesitis, bet gan gājis viņam virsū.

Liecinieks/pers. K/ liecināja, ka 2015. gada 24. jūnijā braucis mājās no Ventspils. Mašīnā bijuši /pers. I/, kurš sēdējis pie stūres, /pers. J/, /pers. E/ un /pers. L/. Piebraukuši Kuldīgā pie /pers. M/ mājas, kur nolikuši arī mašīnu un sarunājušies ar draugiem. Tad no pilsētas puses braucis garām zaļas

krāsas busiņš, apstājies un no tā izkāpuši divi vīrieši, un sācies kautiņš. Viens no vīriešiem, kas bijis apsūdzētais, pirmajam iesitis /pers. J/ pa seju, viņš sēdējis pie stūres un vēlāk iesitis vēlreiz, kad viņš bija izkāpis no mašīnas, tad viņš atsities ar galvu pret mašīnu. Tad bijuši sitieni /pers. E/ pa seju un, kad viņš atradies zemē, žņaudzis viņu. To, vai abi nokrituši, neatceras. Tad sitējs vienā brīdī /pers. E/ palaidis vaļā, pēc tam kādu brīdi viņš vispār nav cēlies. Otru vīrieti kautiņā nav redzējis, viņš vienkārši stāvējis tāpat kā pārējie. Pēc žņaugšanas viss beidzies. Kādēļ notika konflikts, nezina.

Pēc tiesas sēdē pirmstiesas procesā sniegtās liecības nolasīšanas liecinieks to apstiprināja. 2015. gada 6. jūlijā /pers. K/ liecināja (1. sējuma 63.-64. lapa), ka 2015. gada 24. jūnijā ap plkst. 17.00 kopā ar /pers. E/, /pers. J/, /pers. I/ un /pers. L/ atbraukuši no Ventspils. Sazvanījies ar /pers. R/, kurš teicis, ka ir pie /pers. M/ mājām. Aizbraucot pie /pers. R/, tur vēl bijuši /pers. O/, /pers. P/ un /pers. M/. Visi izkāpuši, tad /pers. J/ apsēdies šofera pusē un /pers. E/ viņam blakus. /pers. M/ iznesis no mājas padzerties un /vārds/, dzerot ūdeni, apšļakstījis busiņu, kurš tieši tajā brīdī braucis garām. Busiņš apstājies un no pasažieru puses izkāpis būdīgas miesasbūves vīrietis un teicis /pers. J/, kāpēc viņš rādot viņiem rokas vidējo pirkstu. Viņš uzreiz piegājis pie /pers. J/, kurš bija atvēris logu, un iesitis ar dūri pa seju. Tad viņš gājis virsū /vārds/un pa to laiku no mašīnas izkāpis /pers. E/, gājis pie vīrieša un jautājis, kas notiek. Vīrietis uzreiz pagriezies un ar dūri vienu reizi iesitis viņam pa sejas vidus daļu. Tad pēkšņi /pers. E/ bijis uz zemes un vīrietis roku no aizmugures aplicis /pers. E/ ap kaklu un viņu žņaudzis.

Kad kāds no draugiem palīdzējis /pers. E/ piecelties, vīrietis atkal piegājis un iesitis viņam ar dūri pa seju. No šī sitiena /pers. E/ nokritis un uz brīdi zaudējis samaņu. Vīrietis vēl vienu reizi iesitis ar dūri pa sejas vidus daļu arī /pers. J/, viņš ar galvu atsities pret mašīnu, bet tieši kurā brīdī tas noticis, pateikt nevar. Visu notikuma laiku atradies malā, aiz satraukuma un apjukuma nezinājis ko darīt, tāpēc arī neatceras sīkas detaļas. Kad vīrieši braukuši prom, pierakstījis automašīnas numuru /numurs/. Vakarā caur portālu "Facebook", skatoties kontaktus, atpazinis vainīgo personu, tas bijis /pers. D/, viņu atšķirībā no otrā vīrieša iepriekš bija redzējis. Neviens no jauniešiem nedarīja neko tādu, lai izraisītu konfliktu ar abiem vīriešiem, pirms notikuma mierīgi savā starpā ar draugiem sarunājušies.

Liecinieks /pers.L/liecināja, ka 2015. gadā nākošajā dienā pēc Jāņiem pie /pers. M/ mājas pāri ielai pie soliņiem atpūties ar /pers. E/, /pers. P/, /pers. R/, /pers. J/, /pers. M/ un /pers. I/. Mašīna, ar kuru bija atbraucis ar draugiem, bijusi novietota pāri ielai pie /pers. M/ mājas, puse mašīnas atradusies uz ietves. Pēc tam garām braucis busiņš, uz kura vai arī pa tā logu trāpījis ūdens, kas bija no nokritušās ūdens pudeles, kuru iznesa un iedeva /pers. M/. Pēc tam busiņš apstājies un no tās izkāpuši divi vīrieši – apsūdzētais un vēl viens vīrietis, kas lietā ir liecinieks. Pēc tam neko sīkāk neatceras, tik to, ka /pers. E/ liekas iesitis apsūdzētais un /pers. E/ arī ticis žņaugts, taču kas to darīja neatceras. Pēc žņaugšanas viss arī beidzies, tad redzējis, ka /pers. E/ ir izsists priekšējais zobs un otrs laikam lauzts. Tāpat liecināja, ka, viņaprāt, sākumā tika iesists /pers. E/, tad /pers. J/ un tad pašam, kad dabūjis vienu sitienu, bet no kā neatceras. Sitiena rezultātā miesas bojājumi netika nodarīti. Kādēļ bija notikusi šāda piekaušana, nevar izskaidrot, nekādas darbības ne no paša, ne draugiem nenotika, lai kaut kas tāds notiktu.

Liecinieks/pers. I/ liecināja, ka nākamajā dienā pēc Jāņiem vēlā pēcpusdienā kopā ar /pers. E/, /pers. L/, /pers. J/, /pers. K/ ar savu automašīnu „Mitsubishi Lancer" braucis no Ventspils uz Kuldīgu. Vajadzējis /pers. J/ aizvest satikt draugus /pers. O/ un /pers. R/, aizbraukuši uz /iela/, tur bijis arī /pers. M/. Mašīna tikusi novietota ielas malā ar skatu uz pilsētas pusi tā, lai var tikt garām citas mašīnas. Visi sarunājušies par to, kā nosvinēti Jāņi. /pers. J/ bija iesēdies mašīnā šofera vietā, bet blakus bija apsēdies /pers. E/, un tad piebraucis zaļš busiņš. Sākumā aizbraucis projām, bet tad no tās pašas puses atbraucis otrreiz, bet pabraucis nost, jo bija jāpalaiž garām viena mašīna. Kad mašīna pabraukusi garām, no busiņa izkāpuši divi vīrieši un gājuši pie mašīnas, kurā atradušies /pers. J/ un /pers. E/. Priekšā šofera logs bijis atvērts, tad caur logu tikuši raidīti sitieni /pers. J/ no garākā, būdīgākā vīrieša puses, proti, apsūdzētā.

Tad no blakus sēdētāja puses izlēcis ārā /pers. E/ un skrējis pie tā vīrieša aizsargāt draugu. Viņi abi saķērušies ielas vidū, nokrituši zemē un apsūdzētais, cīņā gūstot pārsvaru, ticis augšpusē un sācis /pers. E/ žņaugt, no mugurpuses apķerot kaklu. /pers. E/ zaudējis samaņu, tad apsūdzētais viņu palaidis vaļā un piecēlies. Pa to laiku otrs vīrietis, kurš bijis kalsnāks un pēc auguma īsāks, ar /pers. L/ kaut kur tālāk aizskrējis, dzenoties pakaļ, tad atkal abi atskrējuši atpakaļ. Tad, kad /pers. E/ bija zaudējis samaņu, /pers. J/ kāpis ārā no mašīnas, un tajā brīdī apsūdzētais viņam vēlreiz iesitis, kā rezultātā viņš atsities pret mašīnu un nokritis zemē. Pēc tam, kad /pers. E/ cēlies augšā, viņš vēl nebija atguvies, kad apsūdzētais viņam vēl vienu reizi iesitis pa seju, līdz ar ko viņš atkal zaudējis samaņu. Tad vīrieši iekāpuši mašīnā un aizbraukuši projām. Pēc tam /pers. E/ un /pers. J/ aizvedis pie /pers. E/ uz mājām, un tad viņi gājuši uz slimnīcu.

Liecinieks/pers. F/ liecināja, ka kopā ar /pers. D/ braucis ar mašīnu no Lauktehnikas pa Kaļķu ielu, kad ieraudzījis ceļa vidū stāvošu mašīnu, kuras durvis bijušas vaļā, un uz trotuāra stāvējis jauniešu pulks. Lai pabrauktu garām, nācies apstāties un gaidīt, lai pa trotuāru varētu apbraukt. Kamēr braucis garām, jaunieši klaigājuši, rādījuši rupjus žestus, viens no tiem bijis pagarš jaunietis, kas sēdējis pie mašīnas stūres. Lai noskaidrotu, kādēļ viņi tā uzvedas, apgriezies un braucis atpakaļ. Piebraucis, atvēris logu un jautājis šoferim, kādēļ rāda rupjus žestus, uz ko šoferis diezgan rupjā tonī teicis, lai izkāpj no mašīnas, un tad jaunietis, ko atpazīst kā liecinieku /pers. L/, /pers. D/ pa logu uzlējis kādu šķidrumu. Tā kā aizmugurē piebraukusi mašīna, /pers. D/ izkāpis, bet pats pabraucis uz priekšu, lai palaistu garām šo mašīnu. Tad spogulī redzējis, kā /pers. D/ no muguras pieskrien viens no jauniešiem, iespējams, cietušais /pers. E/, un iesit pa galvu. /pers. D/ pakritis, un pārējie jaunieši saskrējuši apkārt. Tad pieskrējis un stūmis jauniešus nost, lai viņi nesper ar kājām. Tajā brīdī arī pašam kāds trāpījis, bet miesas bojājumi netika nodarīti un pats arī nav nodarījis nevienam miesas bojājumus. Tālāk sākusies grūstīšanās, bijuši kādi desmit jaunieši. Pēc tam jaunieši atkāpušies, viss beidzies un ar /pers. D/ gājuši atpakaļ uz mašīnu. Zina, ka pēc šī notikuma /pers. D/ bijis smadzeņu satricinājums.

Liecinieks/pers. B/ liecināja, ka notikuma dienā bijis kopā ar savu dēlu, /pers. D/, kurš saremontējis hidrošļūtenes, pēc tam braukuši uz mājām. /pers. D/ braucis kopā ar /pers. F/, pats braucis ar savu mašīnu aiz viņiem. Pa ceļam redzējis, ka /iela/sākumā stāv divas mašīnas, bet trešā - ielas vidū ar atvērtām durvīm. Abas mašīnas lēnām uzbraukušas uz ietves un pabraukušas garām šai mašīnai. Tad samazinājis ātrumu un sācis vērot, kas notiek. /pers. D/ ar /pers. F/ arī piebraukuši klāt un lēnām braukuši garām mašīnai tām atvērtām durvīm. Pietuvojoties varējis redzēt, ka tur bija jaunieši, viņi bijuši piedzērušies, izaicinoši, agresīvi noskaņoti. Piebraucis aizmugurē /pers. D/ un /pers. F/, kurš bija jauniešiem apbraucis apkārt un apstājies, un /pers. D/ izkāpis ārā, lai noskaidrotu, kas noticis. Viss noticis ātri, redzējis, ka puisis, kas ir kā cietušais, no muguras piezadzies un iesitis /pers. D/ pa galvu. No sitiena viņš nokritis, un tad uzreiz saskrējuši pārējie, pēc skaita aptuveni desmit, /pers. D/ profesionāli aplenkuši un sākuši spārdīt ar kājām un sist. /pers. D/ aizstāvējies kā mācējis, tad /pers. F/ viņus atgrūdis un viss arī tūlīt beidzies.

Novērtējot visus lietā iegūtos pierādījumus, tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. D/ vaina pierādīta pilnīgi ar viņa paša liecībām, cietušā /pers. E/ un liecinieku /pers. J/, /pers. M/, /pers. O/, /pers. R/, /pers. P/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. I/, /pers. B/ un /pers. F/ liecībām, kā arī ar lietā esošajiem materiāliem:

- cietušā nopratināšanas laikā izsniegtajiem fotouzņēmumiem (1. sējuma 14. lapa), kur redzami viņam nodarītie miesas bojājumi;

- protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (1. sējuma 17.-19. lapa), no kura redzams, ka cietušais /pers. E/ atpazina apsūdzēto /pers. D/ kā personu, kas viņam 2015. gada 24. jūnijā nodarīja miesas bojājumus;

- tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu (1. sējuma 23.-24. lapa), ar kuru konstatēts, ka cietušajam /pers. E/ tika nodarīti miesas bojājumi, kas pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem – zemādas hematomas augšlūpas rajonā un apakšlūpas rajonā, asinsizplūdumi zem gļotādas mutes dobumā 11., 21. zobu rajonā, augslējās, 11. zoba saknes lūzums, 21. zoba mežģījums;

- protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (1. sējuma 34.-36. lapa), no kura redzams, ka liecinieks /pers. J/ atpazina apsūdzēto /pers. D/ kā personu, kas atradās automašīnā, kas piebrauca;

- protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (1. sējuma 39.-41. lapa), no kura redzams, ka liecinieks /pers. M/ atpazina apsūdzēto /pers. D/ kā personu, kas iesita /pers. E/ un /pers. J/;

- protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (1. sējuma 47.-49. lapa), no kura redzams, ka liecinieks /pers. O/ atpazina apsūdzēto /pers. D/ kā personu, kas iesita /pers. E/ un /pers. J/;

- protokolu par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (1. sējuma 55.-57. lapa), no kura redzams, ka liecinieks /pers. R/ atpazina apsūdzēto /pers. D/ kā personu, kas 2015. gada 24. jūnijā sita /pers. E/ un /pers. J/;

- protokoliem par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām (1. sējuma 42.-44., 50.-52., 58.-60. lapa), no kuriem redzams, ka liecinieki /pers. M/, /pers. O/ un /pers. R/ atpazina apsūdzēto /pers. F/ kā automašīnas vadītāju un personu, kas 2015. gada 24. jūnijā bija kopā ar apsūdzēto, kad /pers. E/ un /pers. J/ tika nodarīti miesas bojājumi.

Neraugoties uz to, ka apsūdzētais savu vainu izvirzītajā apsūdzībā neatzina, izvērtējot visus pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa secina, ka iztiesāšanas gaitā viņa vaina noziedzīgā nodarījumā pēc Krimināllikuma 130. panta otrās daļas ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Kaut arī apsūdzētais /pers. D/ liecināja, ka tieši cietušais /pers. E/ uzsāka kautiņu, viņam iesitot no mugurpuses pa galvu, bet pats tikai aizstāvoties sitis viņam pretī, ko apstiprināja liecinieki /pers. B/ un /pers. F/, tiesa šim liecībām nepiedod ticamību un tās vērtē kā tādas, kas vērstas uz izvairīšanos no likumā paredzētās atbildības par izdarīto. Tā kā /pers. B/ ir apsūdzētā tuvs radinieks, bet /pers. F/ ar apsūdzēto ir draudzīgas attiecības, viņi abi ir lietas iznākumā ieinteresētas personas, līdz ar to acīmredzami sniedz apsūdzētajam iespējami labvēlīgākas liecības, norādot uz jauniešu ievērojamo alkohola ietekmi un pārlieko agresivitāti, kas tiesas izmeklēšanā neapstiprinājās. Turklāt minētais norāda uz liecinieku nevēlēšanos liecināt pret apsūdzēto, jo liecinājuši, ka nav redzējuši, ka apsūdzētais kādam būtu iesitis, kaut gan pats apsūdzētais atzīst, ka ir iesitis gan /pers. E/, gan /pers. J/. Tāpat no šo liecinieku paskaidrojumiem izriet, ka viņi pašu notikuma sākumu vispār nav redzējuši, jo /pers. B/ vēroja notiekošo fragmentāri un no zināma attāluma, bet /pers. F/ – tajā laikā, kad apsūdzētais devies pie jauniešiem, pabraucis malā automašīnu, lai gan no cietušā un pārējo liecinieku liecinātā izriet, ka no automašīnas /TL marka/ un /pers. F/ izkāpuši abi kopā.

Savukārt, izvērtējot visas sniegtās liecības un lietas apstākļus, tiesa uzskata, cietušā liecībām nav pamata neticēt un tās apšaubīt, jo viņa liecības par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļiem apstiprinās arī ar liecinieku liecībām un citiem lietā iegūtiem pierādījumiem. Šādu secinājumu tiesa izdara no fakta, ka tāpat kā cietušais, arī lielākā daļa liecinieku, proti, /pers. J/, /pers. O/, /pers. R/, /pers. K/ un /pers. I/ gan pirmstiesas procesā, gan tiesā vienmēr nemainīgi ar pārliecību apliecināja, ka pirmo sitienu /pers. J/ izdarījis tieši būdīgākais un garākā auguma vīrietis, un šis ārējo pazīmju apraksts viennozīmīgi atbilst apsūdzētajam /pers. D/. Cietušais un liecinieks /pers. P/ norādīja, ka bijuši izdarīti pat vairāki sitieni. Turklāt neviens no lieciniekiem, kas bija kopā ar cietušo, neliecināja, ka /pers. E/ būtu pirmais uzbrucis apsūdzētajam. Lai arī /pers. P/ nevarēja norādīt apsūdzētā izdarīto sitienu secību, taču norādīja, ka viņš sitis /pers. J/ divas reizes (gan tad, kad viņš atradies automašīnā, gan ārpus tās). /pers. M/ un /pers. L/ paskaidroja, ka nav redzējuši kā uzsācies konflikts. Liecinieks /pers. O/ par cietušā izdarīto sitienu apsūdzētajam liecināja tikai tiesā, bet pirmstiesas izmeklēšanā par to neteica, tomēr arī viņš nepārprotami norādīja, ka līdz tam apsūdzētais bija iesitis /pers. J/, tad devies uz /pers. L/ pusi un cietušais mēģinājis viņu apstādināt.

Gan no minētā, gan arī no /pers. M/ pirmstiesas procesā liecinātā, ka vispirms apsūdzētais iesitis /pers. E/ un tikai pēc tam viņš aizstāvoties sitis pretī, ko viņš it kā bija dzirdējis no kāda no draugiem, secināms, ka cietušais iespējams iesita apsūdzētajam, taču tikai pēc tam, kad apsūdzētais bija iesitis /pers. J/ un viņam pašam. Arī pats cietušais izteica pieļāvumu, ka sitis brīdī, kad ar apsūdzēto atradušies uz zemes un cīnījušies. Kaut arī cietušais un /pers. J/ sākotnēji liecināja, ka /pers. J/ pirmo reizi iesitis piebraukušās automašīnas vadītājs, nevis blakussēdētājs, tomēr tiesā viņi liecināja, ka par to nav pārliecināti, turklāt /pers. J/ uz to norādīja arī pirmstiesas izmeklēšanā. To, ka būtu sitis vadītājs, tas ir, /pers. F/, neliecināja ne pats /pers. F/, ne arī kāds no pārējiem lieciniekiem, bez tam /pers. E/ un /pers. J/ paskaidroja, ka sitienus izdarījusi viena un tā pati persona – tātad apsūdzētais.

Par tālākajām apsūdzētā darbībām minētie liecinieki un cietušais norādīja atšķirīgi, un konkrēti - daļa liecināja, ka tajā brīdī, kad cietušais un /pers. J/ pēc pirmā sitiena izkāpuši no mašīnas, apsūdzētais iesitis vispirms /pers. J/, tad cietušajam, bet otra daļa – ka vispirms /pers. D/ iesitis cietušajam. Tiesas skatījumā tam nav izšķirošas nozīmes apsūdzētā darbību novērtējumam, jo cietušajam bija pamats vērsties pret apsūdzēto, lai iesaistītos notiekošajā un aizstāvētu /pers. J/ un /pers. L/, kā uz to norādīja arī tiesas minētie liecinieki, proti, ka cietušais gājis viņus aizstāvēt un mēģinājis apturēt apsūdzēto pēc tam, kad viņš bija caur mašīnas logu iesitis /pers. J/ un tad devās pie /pers. L/. Arī pats apsūdzētais apstiprināja, ka gājis uz /pers. L/ pusi, lai izrēķinātos, tas ir, gribējis sist par to, ka bija viņam uzlējis ūdeni.

No visām cietušo un liecinieku liecībām, kas sākotnēji atradās uz Kalķu ielas Kuldīgā, izriet, ka neviens no viņiem nav bijis konflikta iniciators, jo viņi bija satikušies īsi pirms /pers. D/ un /pers. F/ ierašanās, mierīgi savā starpā sarunājušies, ar apsūdzēto un /pers. F/ iepriekš nebija pazīstami un tieši /pers. D/ un /pers. F/ pirmie vērsās pie jauniešiem, izsakot dažādas pretenzijas par viņu viņuprāt nepiedienīgo uzvedību. Turklāt cietušais un visi liecinieki norādīja, ka bijuši pārsteigti par apsūdzētā pēkšņi attiecībā pret /pers. J/ un /pers. E/ pielietoto vardarbību, nav sapratuši viņa rīcības iemeslu, paskaidroja, ka viss noticis ļoti ātri, dažu minūšu laikā. Kā apstiprinājums tam ir arī apstāklis, ka apsūdzētais nevarēja objektīvi izskaidrot, kāpēc viņš izdarīja sitienu ne vien cietušajam, no kura uzbrukuma viņam it kā bija jāaizstāvas, bet arī /pers. J/, izsakot vienīgi aizbildinājumu, ka nav varējis saprast vai viņam atkal tiks uzbrukts, un neminot nekādas konkrētas pret viņu vērstas jauniešu darbības.

Tiesa uzskata, ka kopumā cietušā un to liecinieku liecības, kas 24. jūnijā atradās kopā ar viņu, ir ticamas, jo ir savstarpēji atbilstošas un saskanības, nesatur būtiskas pretrunas. Lai arī liecinieki tiesā norādīja, ka notikušo savā starpā bija pārrunājuši, no lietas materiāliem redzams, ka /pers. J/ un /pers. E/ par notikušo sniedza ziņas policijā uzreiz pēc notikušā. Turklāt, izvērtējot cietušā un liecinieku liecību saturu, secināms, ka tās visiem šiem lieciniekiem ir atšķirīgas atkarībā no katra skatupunkta un uztveršanas spējām. Vienīgi /pers. M/ un /pers. J/ tiesā sniedza atšķirīgas liecības no iepriekš sniegtajām, tomēr viņi ticami izskaidroja, kāds bijis tam iemesls.

Par to, ka nav griezies policijā, apsūdzētais paskaidroja, ka neuzskatījis par nepieciešamu to darīt, jo viņa rīcības rezultātā jaunieši mācību jau bija dabūjuši. Tiesa šādus apsūdzētā argumentus vērtē kā apstiprinājumu cietušā un liecinieku liecinātajam, ka pret apsūdzēto nekādu vardarbību nav pielietojuši, līdz ar ko /pers. D/ nebija pamata ziņot tiesībsargājošām iestādēm par pret viņu izdarītu noziedzīgu nodarījumu. Kaut arī apsūdzētais apgalvoja, ka pēc notikušā uzbrukuma viņam tikuši nodarīti miesas bojājumi, bijis smadzeņu satricinājums, sakarā ar ko slikti juties un ilgstoši ārstējies, tomēr redzams, ka nekādas pretenzijas cietušajam sakarā ar piekaušanu nav izvirzījis, turklāt, kā pats liecināja, tad medicīnas iestādē saistībā ar jebkāda veida nodarītiem miesas bojājumiem uzreiz nav griezies.

Arī /pers. D/ apgalvojumam, ka sakarā ar gūtajiem miesas bojājumiem pie ārsta vērsies pēc piecām dienām pēc notikušā tiesa nepiedod ticamību, jo pats apstiprināja, ka ārstu apmeklējis saistībā ar kādu zāļu lietošanas blakusparādībām. Līdz ar to nekāda dokumentāla apstiprinājuma apsūdzētā izvirzītajai versijai par kautiņa laikā gūto smadzeņu satricinājumu nav, kas liek apšaubīt viņa teiktā patiesumu. Bez tam tiesa uzskata, ka, ja cietušais un pārējie astoņi cilvēki būtu situši tādā veidā un ar tādu intensitāti, kā par to liecināja apsūdzētais un liecinieki /pers. F/ un /pers. B/, tad neapšaubāmi, ka apsūdzētajam būtu nepieciešama medicīniskā palīdzība sakarā ar nodarītiem miesas bojājumi.

Kā papildu apstiprinājums cietušā liecinātā patiesumam un attiecīgi apsūdzētā vainas pierādījums atzīstams arī lietā esošais tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinums, no kā redzams, ka eksperts cietušajam /pers. E/ konstatējis miesas bojājumus, noteicis to raksturu, lokalizāciju, iespējamo rašanās laiku, kas atbilst lietā nodibinātajam laikam un apstākļiem, un līdz ar to nav pamata apšaubīt šo atzinumu kā pierādījumu. Eksperts noteicis arī miesas bojājumu smagumu, proti, ka cietušajam nodarītie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi viegliem miesas bojājumiem.

Tādējādi, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas veidu un apstākļus, tiesas ieskatā apsūdzētā rīcība nevar tikt vērtēta kā nepieciešamā aizstāvēšanās un atzīstams, ka miesas bojājumus /pers. D/ cietušajam nodarīja tīši ar tiešu nodomu, jo neapšaubāmi apzinājās savas darbības kaitīgumu un to apzināti veica, paredzēja nodarījuma kaitīgās sekas un vēlējās to iestāšanos, būdams atriebības motīvu vadīts, kā tas norādīts apsūdzībā un tika noskaidrots lietas iztiesāšanas gaitā.

Līdz ar to tiesa secina, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem pierādītas apsūdzētā aktīvas darbības (noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse), kuru rezultātā cietušajam /pers. E/ tika radīti apsūdzībā norādītie miesas bojājumi, apdraudēta cietušā veselība.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā rīcību neattaisno fakts, ka jaunieši visticamāk uzvedās skaļi, iespējams, rādīja kādus nepiedienīgus žestus, novietoja automašīnu tādā veidā, ka tā traucēja satiksmei, kā arī to, ka /pers. L/ tīši vai aiz neuzmanības uzlēja apsūdzētajam ūdeni. No minētā ir secināms vien tas, ka tieši apsūdzētais bija aizkaitināts un agresīvi noskaņots, kā pats arī norādīja, ka gribējis pārmācīt jauniešus par nepieklājīgu uzvedību, tomēr to nevar atzīt par likumīgu un pamatotu iemeslu jauniešu fiziskai ietekmēšanai. Līdz ar to minētais nav uzskatāms par kādu no apstākļiem, kas saskaņā ar Krimināllikuma 28. pantu izslēgtu apsūdzētā kriminālatbildību.

Tādejādi tiesa atzīst apsūdzētā /pers. D/ vainu par pierādītu un uzskata, ka viņa nodarījums kā viegla miesas bojājuma tīša nodarīšana pirmstiesas procesā kvalificēts pareizi pēc Krimināllikuma 130. panta otrās daļas.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu ņem vērā viņa izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ka atbilstoši Krimināllikuma 7. pantā noteiktajai noziedzīgu nodarījumu klasifikācijai Krimināllikuma 130. panta otrā daļa pieskaitāma pie mazāk smagu noziegumu kategorijas, kā arī ar noziedzīgo nodarījumu radīto kaitējumu, ka tas vērsts pret personas veselību, tāpat tiesa vērtē vainīgā personību. Saskaņā ar Krimināllikuma 47. pantu un 48. pantu apsūdzētā atbildību mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatēja.

/pers. D/ agrāk sodīts (1. sējuma 95.-97. lapa), sodāmība dzēsusies, viņam ir pastāvīga dzīvesvieta un darbavieta – /vieta/, no kuras raksturots pozitīvi (2. sējuma 22. lapa), apgādībā trīs bērni.

Vērtējot apsūdzētā personību, ka atzīstams par agrāk nesodītu, ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ka tā rezultātā nekādas smagas sekas nav iestājušās, tiesas skatījumā /pers. D/ par izdarīto nav nosakāms pats bargākais soda veids - brīvības atņemšana. Tāpat, vērtējot apsūdzētā mantisko stāvokli, pastāvīgo ienākumu nelielo apmēru un ģimenes apstākļus, tiesa uzskata, ka /pers. D/ par izdarīto nav nosakāms arī naudas sods, tāpēc viņš sodāms ar piespiedu darbu. Tiesa atzīst, ka, piemērojot šo soda veidu, tiks sasniegts Krimināllikuma 35. pantā noteiktais soda mērķis aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Izvērtējot lietas apstākļus kopumā un to apstākli, ka cietušajam apsūdzētā rīcības rezultātā veselībai nodarītas neatgriezeniskas sekas un viņš joprojām turpina ārstēties, nepastāvot atbildību mīkstinošiem apstākļiem, tiesa uzskata, ka sods nosakāms tuvāk likumā paredzētajai maksimālajai robežai.

Vērtējot apsūdzētā personību, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, kā arī piespriesto sodu, tiesa uzskata, ka viņam piemērotais drošības līdzeklis - uzturēšanās noteiktā vietā – ir samērīgs un atstājams negrozīts, līdz spriedums stāsies spēkā.

Noklausoties liecības un pārbaudot iesniegtos pierādījumus, tiesa uzskata, ka cietušā pieteiktā kaitējuma kompensācija 3871,12 *euro* apmērā, no kuras 1371,12 *euro* ir par mantisko zaudējumu un 2500 *euro* ir par morālo aizskārumu, apmierināma daļēji turpmāk izklāstīto apsvērumu dēļ.

Krimināļprocesa likuma 22. pants noteic, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Krimināļprocesa likuma 350. panta pirmā daļa noteic, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu, savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tā kā, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, apsūdzētā /pers. D/ vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā tiesa atzīst par pierādītu, tad apsūdzētajam ir pienākums atlīdzināt cietušajam radīto kaitējumu.

Atbilstoši Civillikuma 1635. pantā noteiktajam katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Ja minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda. Arī Krimināļprocesa likuma 351. panta pirmajā daļā norādīts, ka par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs ir jāpamato, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām tikai jānorāda.

Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes, un kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta atlīdzība, kura apsūdzētajam jāmaksā cietušajam, lai izlīdzinātu negatīvo ietekmi uz cietušā psihi un novērstu ar likumpārkāpumu radītās ciešanas.

Konkrētais cietušajam piemītošo nemantisko labumu aizskārums neapšaubāmi izraisījis viņam ciešanas, pārdzīvojumus sakarā ar veselībai nodarīto kaitējumu, proti, kā norādīts kaitējuma kompensācijas pieteikumā (1. sējuma 138.-142. lapa), tad vairāku mēnešu garumā cietušajam tika traucēti ierastie dzīves apstākļi, fiziskas ciešanas bijušas katru dienu, it īpaši, kad bija jāietur maltīte. Morālais aizskārums radies vērtējot to, ka noziedzīgais nodarījums notika visu draugu klātbūtnē, tika sabojāts vizuālais izskats, līdz ar to bija liegta iespēja vasarā piedalīties izklaidējošās aktivitātēs. Vairāku mēnešu garumā nebija priekšējo zobu, sakarā ar ko nevarēja ne ar vienu normāli sarunāties, jutās pazemots un 2015. gada vasarā bijis apgrūtinoši strādāt par sanitāru /vieta/, jo šis darbs saistīts ar cilvēkiem. Tāpat ir nodarīts neatgriezenisks kaitējums veselībai, jo lauztais zobs nekad nebūs tādā stāvoklī, kāds bija pirms negadījuma un, ņemot vērā, ka ir 20 gadi, ar nodarīto kaitējumu vajadzēs sadzīvot visu mūžu. Tāpat notikušais izraisa bailes un domas par to, ka apsūdzētais varētu atkārtoti uzbrukt vai kā citādi ietekmēt.

Izvērtējot pieteikumā minēto, tiesa atzīst, ka neapšaubāmi ar noziedzīgo nodarījumu ir radīts kaitējums gan cietušā veselībai, nodarot vieglu miesas bojājumu, kā rezultātā cietušais jau 19 gadu vecumā neatgriezeniski zaudējis priekšējo zobu, gan ir sagādājis cietušajam morālu pārdzīvojumu un psihisku traumu, jo miesas bojājumi viņam tika nodarīti tīši, bez jebkāda iemesla, daudzu personu klātbūtnē, tamdēļ procesuālā taisnīguma atjaunošanai cietušajam nosakāma atlīdzība par nodarīto morālo kaitējumu un fiziskajām ciešanām. Tomēr, izvērtējot lietas apstākļus kopumā, tiesa uzskata, ka cietušā kaitējuma kompensācija par morālām un fiziskām ciešanām ir apmierināma daļēji un novērtējama 1000 *euro* apmērā.

Atšķirībā no kompensācijas apmēra par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām, kas cietušajām personām ir tikai jānorāda, par mantisko

zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs ir jāpamato. Kā pamatojumu kompensācijas apmēram cietušais ir iesniedzis čekus par ārstēšanās izdevumiem kopsummā 42,12 *euro* (1. sējuma 15.-16. lapa), tāpat lietas materiālos ir SIA "Dental Art" sniegtais ārstēšanās plāns par nākotnes izmaksām 1179 *euro* un izdruku no e-pasta ar rentgenuzņēmumu (1. sējuma 141.-142. lapa), kas apstiprina zoba implanta ievietošanas izmaksas, un kvīts par 150 *euro* maksājumu par pārstāves juridiskās palīdzības sniegšanu (1. sējuma 215. lapa).

Ņemot vērā to, ka cietušā iesniegtais ārstēšanas plāns un izdruka ar rentgenuzņēmumu nav apliecināti un nesatur jebkādus dokumentu rekvizītus, tajā skaitā arī dokumentu sastādītāja parakstu un tādējādi nav konstatējama šo dokumentu izcelsme un autentiskums, līdz ar to šie dokumenti nav atzīstami par pietiekamiem pierādījumiem, lai tiesa konkrētajā kriminālprocesā varētu objektīvi lemt par kaitējuma kompensācijas apmēru daļā par 1179 *euro*. Tā kā cietušais nekādus citus pierādījumus attiecībā uz viņam priekšā stāvošo zaudējumu apmēru neiesniedza, tad kompensācijas pieteikums daļā par mantisko kaitējumu nosakāms 192,12 *euro*, kas sastāv no pierādītajām summām attiecīgi - par ārstēšanās izdevumiem kopsummā 42,12 *euro* un kā samaksu par juridiskās palīdzības sniegšanu par 150 *euro*, bet pārējā daļā kaitējuma kompensācija kriminālprocesā nav nosakāma.

Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka par kriminālprocesā neapmierināto kompensācijas daļu cietušajam ir tiesības prasīt tās atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, kā tas noteikts Kriminālprocesa likuma 350. panta trešajā daļā.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511. un 514. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. D/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā, un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām.

Drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā – /pers. D/ atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Piedzīt no /pers. D/ par labu /pers. E/ 1192,12 *euro* (viens tūkstotis viens simts deviņdesmit divi eiro un divpadsmit centi), pārējā daļā kaitējuma kompensāciju nenoteikt.

Spriedumu 10 (desmit) dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesai, sūdzību vai protestu iesniedzot Ventspils tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2017. gada 13. februāris.

Tiesnese O.Macpane